

REPUBLIKA E KOSOVËS / REPUBLIKA KOSOVA

E REV. br. 22/23

VRHOVNI SUD KOSOVA u veću sudija, Nenad Lazić predsednik veća, Zenel Leku i Muhamet Rexha članovi veća, u pravnoj stvari tužioca „R. & T. C.“ ...,sa sedištem u P., koga po punomoćju zastupa Arlind Jupolli advokat iz Prištine, protiv tužene Vlada Republike Kosovo – Ministarstvo infrastrukture sa sedištem u Prištini, koju po punomoćju zastupa Naime Abazi, po predmetu spora radi naknade štete, odlučujući po revizijama parničnih strana podnetim protiv presude Privrednog suda Kosova, drugostepeno odeljenje Kom.DH.SHK. II. br. 1474/22 od 02.06.2023. godine, u sednici veća održanoj dana 21.02.2024. godine, doneo je

R E Š E N J E

USVAJA SE kao osnovana revizija tužene, te se presuda drugostepenog odeljenja Privrednog suda Kosova Kom.DH.SHK.II. br 1474/22 od 02.06.2023. godine i presuda Osnovnog suda u Prištini – Departman za privredne sporove EK. br. 261/18 od 16.06.2022. godine **UKIDAJU** i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovni postupak i odlučivanje.

Revizija tužioca nije razmatrana.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Osnovnog suda u Prištini – Departman za privredne sporove EK. br. 261/2018 od 16.06.2022. godine u stavu I izreke, delimično je usvojen kao osnovan tužbeni

zahtev tužioca „R. & T. C.“, te je obavezana Vlada Republike Kosova – Ministarstvo infrastrukture da tužiocu isplati iznos od 685.255,00 evra na ime realne štete izazvane smetnjama i kašnjenjem prilikom sprovođenja ugovora o izgradnji sa naslovom „Proširenje nacionalnog puta M2, putni segment Priština – Raskrsnica M2-R-120 Miloševo“, LOT 4 od 27.07.2009. godine, sa kamatom koju plaćaju poslovne banke na novčana sredstva deponovana za period od godinu dana bez određene destinacije, koja se kamata ima obračunati od 09.03.2017. godine pa do konačne isplate, a sve to u roku od 7 dana od dana prijema presude.

Stavom II izreke odbijen je kao neosnovan deo tužbenog zahteva tužioca „R. & T. C.“, protiv tužene Vlada Kosova – Ministarstvo infrastrukture u delu koji se odnosi na isplatu iznosa od 3.185.365,50 evra, na ime naknade štete u vidu izgubljene dobiti a na osnovu ugovora o izgradnji opisanog u stavu I izreke.

Stavom III izreke, odlučeno je da svaka strana snosi svoje troškove postupka.

Protiv ove presude žalbe su podnele obe parnične stranke a Privredni sud Kosova – Drugostepeno odeljenje je odlučujući po istima našao da žalbe nisu osnovane, te ih je presudom KOM. DH. SHK. II. br. 1474/22 od 02.06.2023. godine odbio, a presudu Osnovnog suda u Prištini – Departman za privredne sporove EK. br. 261/18 od 16.06.2022. godine, potvrdio.

Protiv pravosnažne presude drugostepenog suda revizije su podnele obe parnične strane, tužilac zbog pogrešne primene materijalnog prava, a tužena zbog bitnih povreda odredbi parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava, sa predlogom kao u revizijama.

Vrhovni sud Kosova je nakon proučavanja spisa predmeta i ocene revizijskih navoda a u smislu člana 215. ZPP-a, našao:

Revizija tužene je osnovana.

Revizija tužioca nije razmatrana.

Prema podacima iz spisa predmeta utvrđuje se sledeće činjenično stanje:

Dana 27.07.2009. godine, između tužioca kao izvođača radova i tužene kao investitora, potpisan je ugovor o proširenju nacionalnog puta M2, segment Priština – raskrsnica M2-R-120 (Miloševo), LOT 4.

Shodno ovom ugovoru, tužilac se obavezao da izvede građevinske radove shodno projektnoj dokumentaciji a tužena se za uzvrat obavezala da za izvedene radove isplati iznos od 5.748.813,50 evra. Rok za izvođenje građevinskih radova je bio 180 dana. Međutim, prilikom realizacije predmetnog ugovora došlo je do poteškoća usled problema sa meštanima gde se predmetni put imao izgraditi, odnosno usled nerešenog pitanja eksproprijacije. Prema nalazu veštaka pojedinca finansijske struke reč je o kašnjenju od 971 dana, koje je kašnjenje tužiocu nanelo štetu u iznosu od 685.255,00 evra a izgubljenju dobit u iznosu od 3.185.365,50 evra.

Prema nalazu grupe veštaka finansijske struke reč je o kašnjenju od 193 radna dana, koje je kašnjenje tužiocu nanelo štetu u vidu izgubljene dobiti u iznosu od 694.800,00 evra.

Pri ovakvom stanju činjenica niže stepeni su sudovi našli da je tužbeni zahtev delimično osnovan, te su odlučili kako je napred navedeno.

Ovakvo shvatanje nižestepeni sudova nije prihvatljivo za Vrhovni sud Kosova iz razloga što su pobijane presude zahvaćene bitnom povredom odredbi ZPP-a iz člana 182. stav II tačka n), jer se navodi u presudama ne slažu sa podacima iz spisa predmeta, te su presude nerazumljive i kontradiktorne, pa ih nije moguće ispitati sa aspekta pravilnosti primene materijalnog prava.

Naime, nižestepeni sudovi uzimaju u obzir nalaz veštaka finansijske struke Vehbi Imeri, koji kao period u kome je postojala nemogućnost izvođenja građevinskih radova usled nerešenih pitanja eksproprijacije, navodi 971 dan. Međutim, uvidom u zapisnik o tehničkom prijemu izvršenih radova po osnovu predmetnog ugovora, utvrđuje se da je reč o kašnjenju od 193 dana. Navedeni zapisnik o tehničkom prijemu je potpisan od strane komisije za tehnički prijem, menadžera projekta i direktora izvođača radova. Ovakvo mišljenje ima i grupa veštaka finansijske struke, koja u svom nalazu i mišljenju od 20.03.2023. godine navodi da je u periodu od 193 dana bilo smetnji za obavljanje radova usled problema sa eksproprijacijom.

Shodno navedenom, postavlja se pitanje koliko je dana trajala smetnja za izvođenje građevinskih radova a koja je smetnja posledica nerešenog pitanja eksproprijacije, i drugih smetnji za koje je odgovorna tužena. Da li je smetnja trajala 193 dana, kako se navodi u zapisniku o tehničkom prijemu, i nalazu grupe veštaka finansijske struke, ili je smetnja trajala 971 dan, kako stoji u nalazu veštaka finansijske struke Vehbi Imeri. Nižestepeni sudovi u revizijom pobijanim odlukama navode da uzimaju da je reč o smetnjama za izvođenje radova

koje su trajale 971 dan, međutim ne daju nikakvo obrazloženje na osnovu čega su izveli ovaj zaključak, odnosno koje su činjenice bile od uticaja da prevagne mišljenje veštaka pojedinca u odnosu na mišljenje grupe veštaka, i u odnosu na zapisnik o tehničkom prijemu koji je potpisan od stranaka u postupku. Nejasno je šta je bilo odlučno da nižestepeni sudovi poklone veru ovom veštačenju, a ne veštačenju grupe veštaka.

Obzirom na navedenu nejasnoću koja je takve prirode da onemogućava proveru pravilnosti primene materijalnog prava, te zahteva ukidanje revizijom pobijanih odluka, to je iste valjalo ukinuti, uz obavezivanje nižestepениh sudova da u ponovljenom postupku na jasan i nedvosmislen način otklone navedenu nejasnoću, i potom uz pravilnu primenu materijalnog prava donesu zakonitu i pravednu odluku.

Navedena nejasnoća, odnosno nemogućnost ocene revizijskih navoda o pravilnosti primene materijalnog prava je i razlog neodlučivanja po reviziji tužioca.

Na osnovu iznetog, Vrhovni sud Kosova je uz primenu člana 224. stav II Zpp-a odlučio kao u izreci.

VRHOVNI SUD KOSOVA

E.Rev.Br. 22/23 od 21.02.2024. godine

Predsednik veća, Sudija

Nenad Lazić